

בש"פ 3631/23 - אלירן עמר, בעצמו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3631/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: אלירן עמר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בתת"ע 7677-04-23 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה.
2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בפתח תקווה וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו.
3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 31.5.2023 והמבקש הודיע כי בכוונתו לכפור בחלק מהמיוחס לו בכתב האישום.
4. דין הבקשה להידחות.
5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא

עמוד 1

הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). עניינו של המבקש לא בא בגדרם של מקרים חריגים אלה.

6. בענייננו, המבקש מודה רק בחלק מן המיוחס לו בכתב האישום. בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע שלא יהיה צורך בשמיעת ראיות. לאור האמור, חרף אי הנוחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום לתעבורה באילת, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותו של המבקש על פני נוחותם של עדי התביעה, באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשפ"ג (16.5.2023).

שׁוֹפֵט